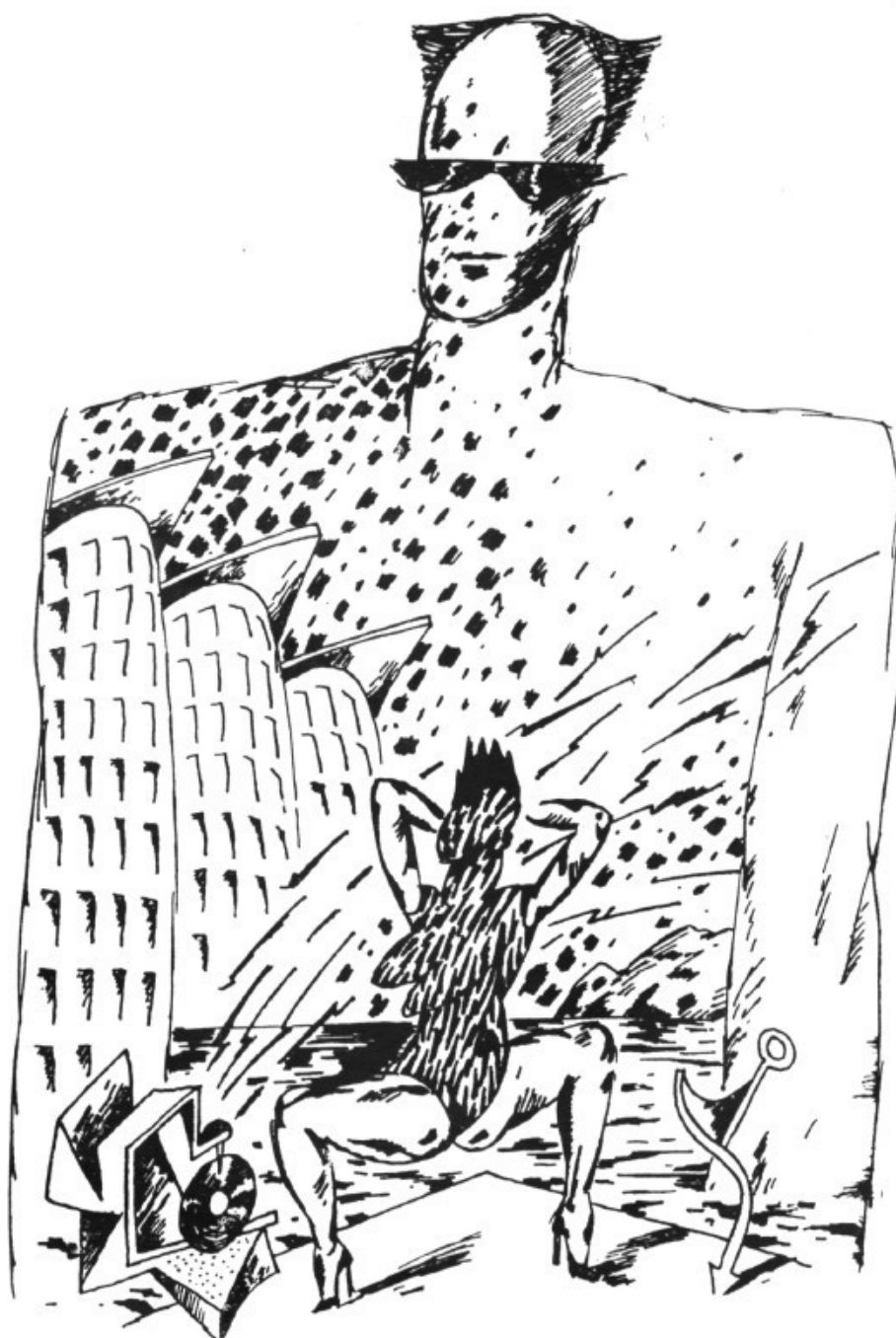

Núm. 7 - SETEMBRE 84 - 75.Ptes.

raiguer

R E V I S T A

ADEU A L'ESTIU

Andreu Ballester 83

AGENCIA DE VIAJES
Credit Vacances del Mediterrani, S.A.
Grupo A GAT. 642

VENTA Y RESERVA DE BILLETES

TRASMEDITERRANEA

SIN RECARGO

PLAZA ESPAÑA, 33
Tel. 504116
INCA

MODA
TARDOR - HIVERN /

Victory

.sabatesbosses

.cinturons

c/ campana 4

- Tel. 500624

INCA

COMMODORE

64K

ORDENADOR PERSONAL

FOTO ESTUDIO

ALEXANDRO

FOTOS CARNET AL INSTANTE
REPORTAJES FOTOGRAFICOS
Y EN VIDEO

NOVEDAD: RETRATOS EN
BLANCO Y NEGRO

REPRODUCIMOS FOTOS
ANTIGUAS

PUNTO DE VENTA AUTORIZADO

ALEXANDRO, C/ Pau, 42 - INCA

SUMARI	PAGS.
Editorial	3
Cartes obertes	4
Opinió:	
Premsa forana, Carles Costa	5
Política:	
La classe política a Inca	6 i 7
Es Camp	8 i 9
Places escolars	10 i 11
Cap de cantó	12
Sant Francesc	13 i 14
Populars 84	15, 16, 17 i 18
Cafes del mercantil:	
Els amics dels cavalls	19, 20 i 21
ESPORTS	
Miguel Muñoz	22 i 23
Penya Blau Grana	24
Plana Verda. L'excursió.	
Agricultura ecològica	25
CULTURA	
Crítica d'art: Pere Reus	27
Llibres	28
Signatura: Madrid me mata	29
Adeu a l'estiu	31

EDITORIAL

La quasi proverbial inhibició d'Inca per l'activitat ciutadana és periòdicament desmentida per una sèrie d'associacions de molt divers caire que, des de una precarietat sovint heroica, animen i donen interès al de vegades esmorteït devenir ciutadà. Aquest mateix estiu la penya constant "Blanc i Negre" ha entregat amb molt importants assistències els seus premis anuals i Adena a duit a terme una interessant i variada activitat de preservació i coneixement de la natura. Dins el mateix camp son celebrades les iniciatives de la associació "Amics dels Cavalls" i el mateix podriem dir dels que treballen per promocionar la filatelia, l'excursionisme, els toros o l'esplai, per posar quatre exemples.

Es doblement meritòrica la subsistència d'aquestes entitats que, molt lluny d'interessos econòmics i polítics, prestigien a la ciutat i fan que pogem veure reflectat el nom d'Inca als mitjans d'informació donant protagonisme a notícies eminentment positives.

Disortadament és tan sols l'interès, quasi la tossudesa, dels particulars, la que aconsegueix dur a bon port totes aquestes iniciatives. L'ajut oficial és purament simbòlic i això tan sols demostra curtesa de mires i poc interès pel futur de la nostra ciutat. A Mallorca s'ha entès perfectament la importància de la promoció i es cuida amb vertadera delicadesa tot allò que pugui dur pel món el nostre nom. Qualsevol persona que mínimament col·labora amb l'idea de fer propaganda de la nostra illa rep el merescut homenatge de gratitud.

Aquí no. A Inca el que vol ver qualche cosa pel poble es troba tot sol davant l'adversitat. No es disposa de locals, d'ajuda econòmica, de medis que faciliten una determinada labor.

També en la carrera de la recuperació del gust per viure a una ciutat, hem quedat lamentablement darrere. Ciutats com Madrid frueixen ara d'una vida ciutadana cantada per tot arreu. Les manifestacions culturals que s'organitzen donen la volta al país. Sense anar tan lluny, Palma és un exemple de com s'ha d'entendre la vida en la ciutat. Els festivals de teatre, concerts, actuacions al carrer, son a l'ordre del dia. I encara donant un exemple d'una ciutat més petita, de tos es conegut el prestigi de les activitats culturals que, protegides pels respectius ajuntaments, es celebren a Pollença o a Soller. Aquí tan sols ens queda la callada feina dels que aconsegueixen no quedar pel camí.

RAIGUER. Revista núm. 7 - Any II. Setembre 1984

Redacció i confecció: Maria A. Viñuelas, Margalida Llobera, Xisco Mulet, Joan Ramis, Antoni Mercader, Nena Ferrer, Biel Amer, Patricio Candia, Gaspar Salom, Pepa, Paula Valriu.

Col·laboradors: Gabriel Serra, Andreu Terrades, Juan Morena.

Supervisió lingüística: Catalina Valriu i Sebastià Llabrés.

Fotografia: M. A. Quetglas i Ma. M. Melià

Administració: Margalida Llobera.

Distribució i Suscripcions: Pepa

Publicitat: Olga Cadavid. Tel. 50 25 40

Composició: Maria Jesús.

Director Periodista: Josep Ma. Ramis.

Inca - Dep. Legal PM 690 - 1983 - Impres a Edicions Manacor S. A.

Direcció: Bisbe Llompart, 123-2o. Tel. 50 25 35 - Apartat 302 - INCA

Dibuix portada: Original d'Andreu Terrades.

Cartes obertes

CRITIQUES POPULARS

He llegit amb autèntica indignació les declaracions que recentment ha fet a la premsa mallorquina Jorge Verstrynge, un dels segons d'En Fraga, amb lo qual ja hauria d'estar dit tot. El cinisme i la cara dura d'aquesta gent te per limit unicament l'immensitat de l'univers o la capacitat d'un pou sense fons. Atenent a estratègies massa clares per no semblar premeditades, aquesta gent es dedica a repetir per tot arreu on van les mateixes coses, avorrei-xen els morts. Ara En Verstrynge bravetja de que pot acabar l'Operació Roca si ofereix al lider del reformisme una cartera ministerial. Ara diu que En Felipe Gonzalez ho fa tan malament que el govern no vol encarregar enquestes per a sebre l'opinió de la gent. Jo no vull esser tan dogmàtic i acceptaré que els socialistes han fet coses bones i coses dolentes, però crec que han tengut, per primer cop en aquest país, el valor d'acceptar les equivocacions i de rectificar. Crec que l'ac-

ció del govern socialista és la mes honrada que ha tengut Espanya en els darrers anys i, per suposat, molt més impecable que el govern dels aliancistes que ara mateix tenen capacitat de gestió.

La meua referència és clara cap al govern balear, dominat per AP. Es qué al govern de Madrid hi ha escàndols tan flagrants i difícils d'explicar com les subvencions per forratges, les obres fetes per empreses de dir'gents d'AP al Parlament i al Consolat de Mar, els contractes a asesors que sols cobren i l'existència d'un conseller que cobra un grapat de cent de mils de pessetes mensuals i assegura que es pobre i no pot fer el servei militar?

Senyors, vergonya i agrain primer a casa seva, després ja tendran entitat moral per a tirar la primera pedra.

Un votant socialista.

EL FEMER D'INCA

De pronto me entero de que en Inca hay un importante vertedero que utiliza media, o casi toda, Mallorca. Encima, mi ignorancia no tenía límites pero con ella estaba más tranquilo, parece que el vertedero en cuestión es de los llamados "incontrolados", con el consiguiente peligro si los vertidos van a más, para la salubridad pública. Y por fin llego al máximo de mi asombro al saber que este vertedero existe en Inca porque no existe en otro sitio, es decir, que naide quiere su basura y nosotros, que vamos de quijotes por la vida, aceptamos el quedárnosla. La nuestra y la de los pueblos aledaños.

Pues muy bien. Conociendo esto me hace gracia el guirigay montado en Andratx por un torrente de aguas sucias que van a la mar. Siendo, como es, una animalada, esto que nos pasa a nosotros lo es más. Yo no se, pero me parece que no tenemos obligación de aguantar esto y que si no hay porque aguantarlo,

alguien debería poner coto a la situación. O bien se arregla el vertedero y se le dan garantías sanitarias, o bien se clausura y que se queden con sus basuras los que las tengan.

Jose Recio

LABO

caza·pesca·deportes

bernardo salas, 17/tel. 500721
inca/mallorca

dansa
→ jazz
→ expressió
→ ioga
→ gimnasia

Estudi d'Expressió i Dansa

c/ dr. miguel servet, 21 - inca

Agraesc el que se m'hagi convidat a sortir a la llum en aquesta galeria d'opinió. Per què? Sencillament, per esser un mitjà de comunicació que crec molt eficaç per arribar al poble, a aquest poble que mos ajuda i ampeny a seguir col·laborant an aquesta tasca de mantenir viva la veu de les ciutats i viles de Mallorca.

El motiu? Crec que no és altre que l'haver estat recentment elegit President de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, en la qual està integrada aquesta inquera publicació RAIGUER. He de fer avinent que no esperava aquesta distinció que m'han fer els representants de les publicacions que formen part de l'Associació, i que tampoc no ho desitjava, perquè és un càrrec amb molta responsabilitat. Però una vegada acceptat procuraré complir lo més bé possible amb aquestes responsabilitats; endemés crec que aquest fet és l'acceptació, per part de tots els associats, de la feina realitzada per l'anterior Junta Directiva encapçalada per Santiago Cortés. I això m'obliga molt; l'haver estat precedit d'un equip que tan encertadament ha superat tots els obstacles i problemes que hi ha hagut des d'aquell ja llunyà començament a l'any 1977, i ha sabut posar l'Associació a l'altura que actualment està.

Per tot això i per un dels principals objectius de l'Associació, seguiré lluitant perquè tots els pobles de Mallorca tenguin la seva publicació. Recordem aquella frase: "Poble que no té veu pròpia, és un poble mort". I que endemés, totes aquestes publicacions estiguen integrades dins l'Associació de Premsa Forana, per fer un cos fort per poder lluitar per aconseguir tantes coses que necessiten els nostres pobles i al mateix temps tenir a tota la gent degudament informada.

També vull dir que la responsabilitat ha d'esser comportada, no han d'esser solament responsables les persones que mos dedicam directament a fer la revista o bolletí, si no que també tenen obligació de col·laborar moltes altres persones i no diguem les entitats culturals, esportives o de diferent caire, ajuntaments, grups polítics, etc.; quan em referesc a la col·laboració també ho dic referint-me a la part econòmica, ja que sense aquesta, res o molt poc es pot fer.

Per acabar vos vull animar a uns a seguir esdavant com ho estau fent, i als altres comprensió davant qualsevol falla o desànim que hi pugui haver.

A la vostra disposició

CARLES COSTA (*)

(*) President de l'Associació de Premsa Forana.

PREMSA FORANA

jaime estrany

equipos de oficina

Plza. España, 33
Teléfono 50 15 10

inca

MUEBLES Oficina
Máquinas Escribir Electrónicas
Calculadoras Electrónicas
Tratamiento de Textos
Fotocopiadoras
Micro-Ordenadores
Ordenadores Personales
Servicio Técnico.

LA CLASSE POLITICA INQUQUERA

UNA CLASSE POLITICA MEDIOCRE

Inca, que mai ha viscut amb intensitat comparable a altres llocs urbans de la nostra geografia l'esdeveniment de la democràcia, pateix ara amb una cruesa esferidora el que s'ha donat a conèixer com a "desencis".

La primera manifestació d'això és l'escassa militància política dels partits a Inca. Una circumstància d'aquest tipus mai es pot imputar a la gent, al veïnatge en general. Es ben evident que l'interès per la cosa política persisteix i ue la quota de militància política que correspondria a una ciutat com Inca existeix, encara que resolgui les seves ansies de participació política per altres vies com la discussió pública de problemes polítics, la remesa de cartes als diaris...

D'aquest anàlisi es dedueix que a Inca, benhauradament, funciona el respecte a les insitucions, l'interès per l'actualitat política i l'acord amb el sistema democràtic. Què es idò lo que no funciona aquí?

Amb excepcions molt honroses, la classe política d'Inca està composta per nousvinguts amb bona voluntat però nula experiència, homes de mil servituds pocs escrúpols i ambigües aspiracions, desconeguts personatges de dubtosíssima vàlua i coneguts individus la vàlua dels quals és massa coneguda.

Amb aquest planter de líders no s'ha pogut aconseguir altre cosa que dos consistoris democràtics integrats per persones quasi totalment diferents, i amb una composició política tan distinta com és impossible torbar-ne d'altre a tot el país.

Aquesta poca constància, provocada tant per l'entitat de la majoria de les baixes com per la dubtosa consistència de les seves ofertes polítiques provoca una lògica inquietut de l'electorat que manifesta més preocupació per ofertes més clares, com per exemple les que intenten l'accés a les Corts espanyoles.

LA SITUACIO ACTUAL

La reflexió que aquí es proposa ha estat ja asumida, segons les notícies a que ha tengut accés RAIGUER, per la totalitat de les executives dels partits polítics a Palma.

Passant una ràpida revista a cada un dels partits amb presència ciutadana ens trobam en primer lloc amb la curiosa situació que viu Unió Mallorquina. Aquesta no ha variat molt de la descrita en aquesta mateixa revista (n.º 3, març 84) i que no ha pogut ésser desmentida per la majoria municipal. Encara que es mantenen les formes, la preferència de Palma per Miquel Payeras com a nexa natural de UM-Palma amb UM-Inca no ha estat amagada sino més aviat potenciada i posada en evidència. Això ens prmet insistir en el nostre anterior anàlisi de la situació: la direcció del partit confia en Payeras i manté a Pons per el seu indubtable "charme" elecotral. La imminent reconversió del partit regionalista podrà comportar una reestructuració en la militància, en la que no son probables moltes sorpreses. En tot cas serà interessant veure com la capaci-

tat d'adaptació a les circumstàncies dels polítics comporta un nou canvi de sigles polítiques. I van...

Un equivocat "ticket" electoral provocà un cert fracàs del socialisme a Inca. L'acció de govern pot haver començat a propiciar una base sòlida damunt la que edificar un partit que, avui per avui, manté a Inca un dels rèdits electorals, en eleccions locals, més baixos e incomprensibles de la nostra Comunitat. La labor opositora del socialisme a Inca ha elegit el consens com a tàctica més positiva. La manca de conflictes greus i de grans compromisos municipals han permés el que aquesta estratègia doni bons resultats i que posibiliti una tranquil·litat imprescindible per a la edificació del derruït edifici socialista a Inca.

En termes absoluts el PSM ha passat de tenir-ho tot a protagonitzar una presència quasi simbòlica a la Sala. Per circumstàncies i pactes de tots coneguts, els nacionalistes formaren part del primer govern municipal democràtic. Aquells foren els millors moments del nacionalisme a Inca. A partir d'aquelles dates el crèdit dels representants de l'esquerra nacionalista a anat a la baixa. Els motius son

SSSE

complexes i no sempre aliens a la gestió de l'executiva local. Un urgent període de reflexió s'imposa al partit per tal de salvar el que es pugui i donar ales a una militància jove i disposada a fer coses, gens afectada pel desencis que pogué produir en militants més expe-

rimentats els mals resultats de les pasades eleccions. En aquest cas també la direcció del partit pot dir, en breu, la seva.

Aliança Popular és un dels partits amb més bona salut, encara que curiosament els resultats que obtingué en les pasades eleccions seràn, segons anàlisi polític generalitzat, els millors als que pugui aspirar. Com a tantes altres bandes, d'Aliança Popular a Inca és

diu que ja ha tocat el seu sotil. L'equip presentat a les eleccions té un innegable pes, encapçalat per un notable integrant del "clan Cañellas". La falta d'alicients a la seva gestió municipal i la irrupció de noves opcions de dreta moderada podrien diversificar el vot conservador i ocasionar l'estancament o la baixa dels "liberals-conservadors" encara que el partit si funciona a Inca i que, a pesar de deplorables actuacions, dos destacats militants de la coalició AP-PDP-UL, ocupen càrrecs molt importants en el Govern Cañellas.

Finalment analitzar de passada el cas del grup comunista que és debat en lamentables disensions internes a nivell estatal i que a Inca conta amb un significat líder i un innegable pes entre la classe treballadora. Tan mateix el sector que dona suport als comunistes no és majoritari ni tan sols en aquest darrer col·lectiu esmentat.

D'aquest anàlisi d'urgència podria deduir-se que la desconcertant acció dels homes que lideren o representen les opcions polítiques a Inca no suposen, en la majoria dels casos, un alicient per als simpatitzants o votants que, com deiem abans, sofreixen d'una manera acusada el desencis que avui és cerneix sobre el país.

Foto Quetglas

papelería - librería
didácticos

Comerc, 1 Tel. 500153 - INCA

TROFEOS DEPORTIVOS
MEDALLAS

az-2

PLACAS CONMEMORATIVAS
JUEGOS Y REGALOS

Corró, 3 INCA

EL CAMP

CONSTRUCCIONS

IL·LEGALS

Mallorca ha' tengut sempre una població eminentment agrícola, i així podem observar encara residus d'aquest fenomen: els marges de pedra a la serra nord, les canalitzacions d'aigua, els terrenys guanyats a l'albufera a la zona de Sa Pobla, la dessecació del Pla de Sant Jordi, els molins per a l'extracció d'aigua. Avui,

però, ens trobam de ple en una societat industrialitzada que ha perdut la visió real de la utilitat del camp, i així només intentam tornar-hi com a desintoxicació, o com a esplai per conrar la petita parcel·la dels diumenges.

Voler tornar al camp és positiu, però fer-ho sense cap planificació, de qualsevol manera, dividint finques,

xapaht possessions, destruint possibles explotacions agrícoles, no pot esser mai bo. Tot possible canvi s'hauria de recolzar sobre estudis seriosos del Ministeri d'Agricultura i de cada terme municipal.

A Mallorca, les petites parcel·lacions són cosa de cada dia, i es ja normal intentar aconseguir una segona vivenda al camp, sen-

se pensar per res ni en els perjudicis ni en els beneficis que en poden ser conseqüència.

Qualsevol persona que compri o rebi com a herència 1/2 quarterada de terreny i vulgui construir, ha de passar primer per una sèrie de requisits: papers i despeses per realitzar el projecte, presentació a l'ajuntament corresponent, etc.

***Normes Generals:** en sòl rústic no es podran realitzar altres construccions que les destinades a explotacions agrícoles que tenguin relació amb la naturalesa i destí de la finca i s'ajustin als plànols o normes del Ministeri d'Agricultura, així com les construccions i instal·lacions lligades a l'execució, entreteniment i serveis d'obres públiques.

***Condicions de parcel·lació:** Es prohibeix taxativament tota parcel·lació. Queda exclosa la possibilitat de practicar noves segregacions d'una mateixa finca matriu amb finca d'edificació, i la construcció d'accessos a les parcel·les.

No s'admetrà cap parcel·la que sigui producte de la divisió o segregació de les ja existents, en no ser que complesqui les unitats mínimes de conreu assignades pel Ministeri d'Agricultura, que per a les Illes Balears es varen fixar en 2.000

ó 15.000 metres quadrats segons siguin terres de regadiu o de secà.

Per tant, perquè una parcel·la sigui apta per a edificar-hi, ha de tenir aquestes unitats mínimes de conreu, en no ser que la finca fos escripturada, sense divisions posteriors, abans del 27 de maig de 1958, data en què es fixaren per a Balears tals unitats mínimes.

***Condicions d'ús.** 1. Les úniques edificacions permeses seran les destinades a explotacions agrícoles, i les construccions i instal·lacions lligades a l'execució, entreteniment i serveis d'obres públiques.

2. Es podran bastir construccions d'utilitat pública o interès social, amb la llicència tramitada d'acord amb l'article 43.3 del Text Refós de l'actual Llei del Sòl.

3. Es podran construir vivendes unifamiliars aïllades, quan no existesqui, raona-

blement, la possibilitat de formar nucli de població. Fins que no s'aprovin les Normes Subsidiàries provincials, per a la definició del concepte de formació de nuclis de població, les llicències d'obres seran tramitades a través de la Comissió Provincial d'Urbanisme d'acord amb l'article 43.3, ja esmentat: únicament es podrà construir una sola vivenda per parcel·la, o dues si el terreny té més de cinc hectàrees.

4. Queda exclòs l'ús residencial, públic, industrial o de serveis, en no ser en aquest darrer cas si l'ús va destinat al servei de l'explotació agrícola, ramadera o forestal.

***Condicions de l'edificació.** 1. L'edificació serà de tipus aïllat. Queden prohibides edificacions característiques de les zones urbanes.

2. L'edificabilitat màxima de la parcel·la serà de 0'2 m³/m²... 0'05 m²/m².

3. L'ocupació màxima de l'edificació a la parcel·la serà del 5 per cent.

4. La distància mínima de les edificacions als límits de la parcel·la serà de 10 metres, i si la parcel·la dóna a un camí veïnal; la separació de l'edificació a l'eix del camí serà de 21 metres. Cal observar que si no es poden complir aquestes dues condicions la parcel·la no serà edificable.

5. L'altura màxima serà de 12 metres i el número de plantes, de 2.

6. El volum màxim per edifici serà de 5.000 metres cúbics.

7. La separació mínima entre edificis serà de 5 metres.

***Condicions del tancat.** L'altura de la paret amb materials d'obra no podrà passar d'un metre en tot el contorn de la parcel·la.

***Condicions d'estètica.** El caràcter de les construccions serà el tradicional en

harmonia amb el conjunt paisatgístic. S'utilitzaran materials i colors que vagin bé amb l'entorn, i es recomana l'ús dels materials petris de la localitat i els colors ocre o terrós clar.

Totes les condicions anteriors són positives, però si passejam pels voltants dels nuclis urbans, per prop d'Inca per exemple, podem observar que alguns camins són plens de construccions que ens fan pensar ben aviat en la necessitat del camió de recollida de fems.

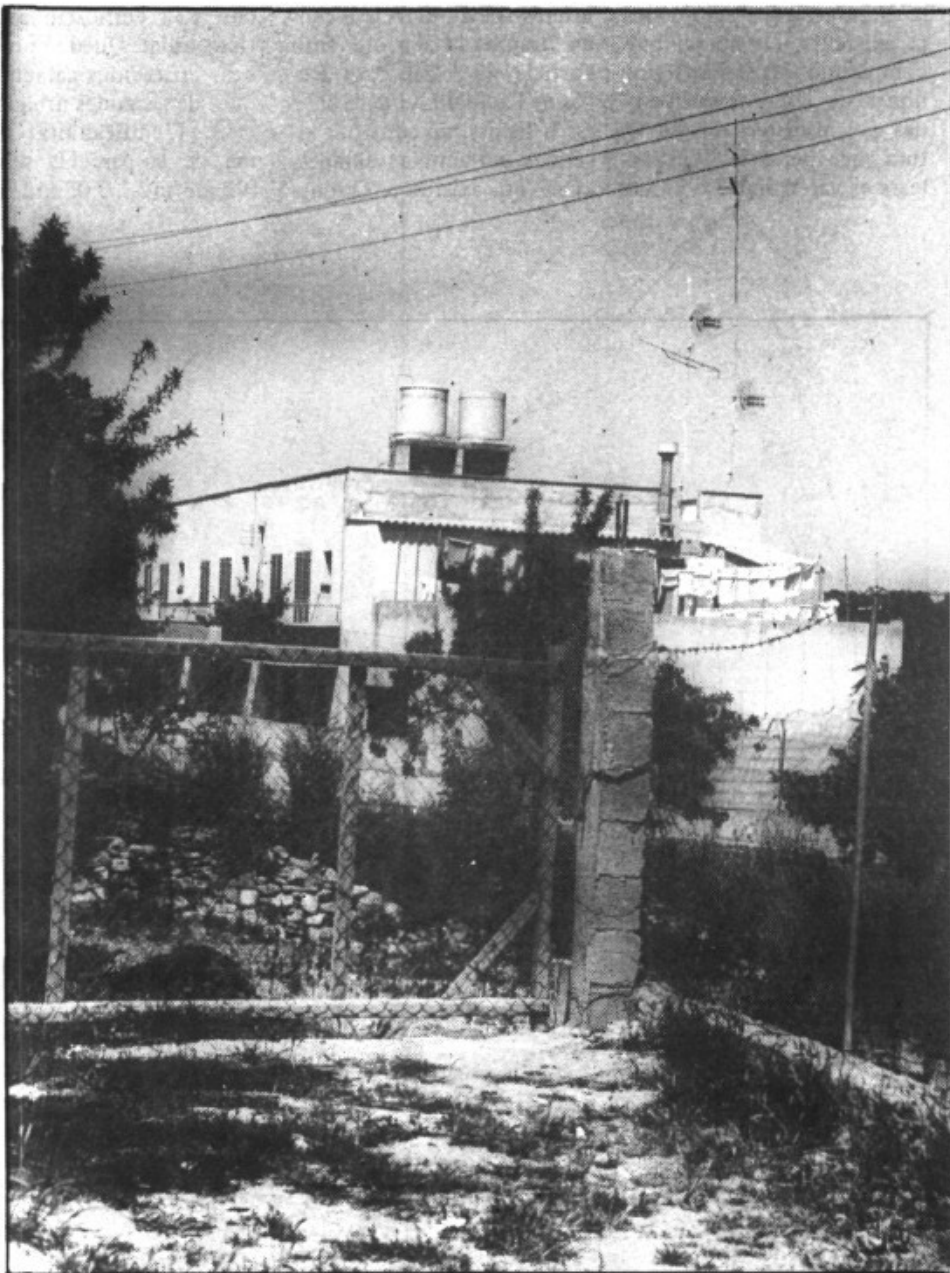
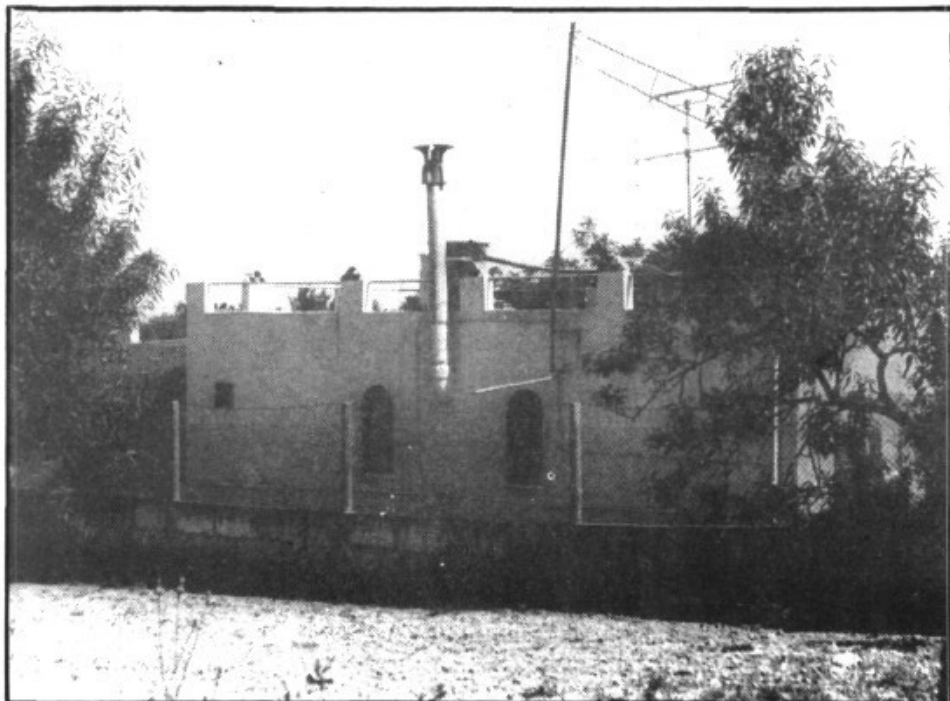
Cadascú fa allò que pot, però la qualitat i l'estètica solen ser deplorables. No trobem les típiques casetes de pedra, d'aiguavés, tinó totxos, cobertes d'uralita i colors que es barallen amb els del paisatge.

Té solució, aquest tipus d'edificacions? La podria tenir? Tal vegada és millor oblidar-se'n? Quantes edificacions tenen el permís necessari? El problema de les parcel·lacions en sòl rústic podria millorar si cada municipi en el seu Pla general qualificàs unes zones concretes, sense interès agrícola, com a llocs de possible parcel·lació (zones de mates, garriga baixa, roquisars...) i així, en fer parcel·lacions noves no es faria mal a les zones agrícoles.

En començar les obres s'haurien d'exigir unes mínimes condicions, i inspeccionar-les. S'haurien de sancionar les divisions rústiques, i els notaris haurien d'explicar a tots aquells que volguessin dur endavant una divisió de terrenys amb ganes de construir, que evitassin les parcel·lacions petites i així s'evitarien les denegacions de permisos. O que en encarregar als diversos arquitectes la realització dels plans d'urbanisme, fer que també hi intervinguessin perits o enginyers agrònoms.

Avui en dia ja és molt difícil, però potser que entre tots puguem aconseguir una illa menys parcel·lada i amb possibilitats de poder utilitzar molt més les terres per als conreus.

LLOBERA-VIÑUELAS fotos. Mª M. MELIA.

PLACES ESCOLARS: UNA ASIGNATURA PENDENT

L'increment en la demanda de places escolars ha experimentat un creixement constant e important, en la darrera dècada, a la zona escolar que té per capital Inca. Aquesta circumstància s'ha vist acompanyada, en la mida de les possibilitats de l'administració, amb un increment en les places escolars que ha resultat, en determinats casos, insuficient.

De cara al proper curs escolar, que ja tenim damunt, ens trobam que els centres públics de la nostra ciutat poren donar cabuda a totes les demandes de places en l'ensenyança obligatòria, es a dir, l'E.G.B. Els problemes, no gaire importants a dir ver se centren en el Batxillerat que, com és sabut, no es una categoria docent obligatòria. Si no es troben solucions de darrera hora, quaranta estudiants de batxillerat que pretenien dur a terme els seus estudis a centres públics, no podran començar el curs.

MANCA UN ALTRE INSTITUT

Junt a l'apuntat increment en la demanda i una certa estabilitat en l'oferta, la causa principal d'aquesta situació es l'absència d'un institut estatal que descentralitzi el paper que juga el Berenguer d'Anoia. Es ben

La demanda supera a l'oferta de places escolars a Inca.

Foto Quetglas

sabut que gent de pobles tan distants com a Pollença o Arcúdia té l'institut d'Inca com el més pròxim als seus domicilis. Aquesta situació pot corregir-se si prospera l'edificació d'un nou institut a Sa Pobla, per a la qual cosa l'Ajuntament d'aquest poble ja ha donat uns locals. Aquesta mida, tan necessària, podria dur-se a terme en el proper any i descongestionaria, logicament, a l'institut d'Inca.

LA NECESARIA CONCIENCIACIO

Però, a la llarga, tampoc aquesta mida bastarà per atendre les necessitats, tan importants i progressives, de

la nostra comarca. Un important canvi de mentalitat s'imposa i és, a llarg termini, l'única i més racional solució. Segons fonts de la direcció provincial del ministeri d'Educació i Ciència, una part molt important dels alumnes que estudien el batxillerat no continuen després els estudis universitaris, dedicant-se a oficis que no exigeixen aquella preparació.

Es necessari aixecar una espècie de desprestigi que envolta als estudis de Formació Professional, considerats sempre com una "germana lletja" dintre de la gamma dins la qual el jove pot triar. La Formació Professional dona estudis de la mateixa categoria que el batxille-

rat en qualsevol dels seus nivells i és el pas lògic per a la persona que en la seva vida laboral vol desenvolupar qualsevol professió. La potenciació per part de les autoritats escolars d'aquests estudis i el canvi de mentalitat dels pares i estudiants pot ocasionar un major èxit d'aquesta disciplina, lo qual representaria una postura molt lògica de la societat i molt mes acorde amb el que és ja una realitat a països més desenvolupats, on per raons pràctiques i per l'existència d'una major cultura no opera ja el síndrome del "fill amb estudis universitaris".

J.R. -M. F.

rosella

llenceria
brodats

carrer major, 20 -inca

Sant francesc ~ 2

L'església ha estat renovada i modificada durant els darrers segles. Algunes de les obres realitzades han deixat constància de la data en que foren fetes. La primera reforma és de l'any 1653, la segona en el 1.709 —trobam la data inscrita en el lavabo de la sagristia—, l'any 1.732 se'n fa una altra, la data està inscrita a la llinda de la porta lateral actual.

L'edifici de l'església actual és de la segona meitat del segle XVIII. A una certa altura de la torre del campanar hi ha la data 1789 i a un angle de la cornisa exterior, baix les teulades, hi figura la inscripció de any 1811.

L'edifici és de planta rectangular, consta d'una sola nau amb capelles quadrades, entre els pilars del mur, que contraresta la gran empenya de la nau central (bòveda de canó amb llunetes. Les vidrieres són de vidre fixat i trias de plom, que aporten llum i ornamentació al temple.

Com ja hem dit abans les capelles són quadrades, les pilastres que sostenen l'arc de mig punt s'eleva per fer de suport a la bòveda. Estan recobertes de guix, per facilitar l'ornamentació, en aquest cas s'han utilitzat motius geomètrics i figures d'àngels.

El presbiteri té forma de

capelleta, mentre que el cor, situat a l'altra extrem de la nau, conserva encara la bòveda de creuer.

Les pilastres són quadrangulars i sostenen els arcs de les capelles, al temps que suporten la bòveda de canó. Els pilars estan revestits d'estuc.

Els arcs, com ja hem dit, són de mig punt, excepció fet de dos: el de l'entrada i el de l'entrada lateral dreta, que són d'ansa de paner. Existeixen diverses entrades, una d'elles està davall el cor; la porta principal es troba situada a la part oposada de l'altar, la lateral de la part esquerra dona al carrer i la de la dreta es comunica amb

el convent.

L'altar és de bòveda de quart d'esfera. La façana de l'església té poca ornamentació. Actualment existeix una entrada amb arc ogival que no pertany a l'època de construcció del temple. Un rosetó d'estil barroc i a la part superior ganxets són els elements ornamentals de la façana.

La coberta és de dues aigües, amb teulada àrab. El campanar té quatre estadis, a l'estadi més elevat s'hi troben les campanes. Hi ha una obertura per il·luminar l'escala de caragol; en el tercer estadi trobam obertures laterals formades per arcs de mig punt.

CLAUSTRE

Es de planta quadrangular i el trobam al costat dret de l'església. Consta de passadís lateral que volta el pati, formant una bòveda d'arestes. El pati abans estava empedrat, però l'actual és posterior a la construcció del claustre. Les síquies laterals es conserven encara.

Hi ha vuit columnes a cada costat del Claustre, formant un total de 28 que envolten el pati. Les columnes no tenen contraforts. Els arcs són de mig punt i a la mitat dels creuers dels passadissos hi ha uns arcs perpanys; que tenen com a funció contrarrestar el pes de la bòveda.

La cisterna data de l'any 1747, al seu costat hi havia una columna per poder-hi recolzar una gerra, ara només es conserva la base circular. La cisterna és de planta octogonal i està feta de marbre.

LLOBERA-VIÑUELAS

(Amb la col·laboració de
Pau Amer, Llicenciat en
història)

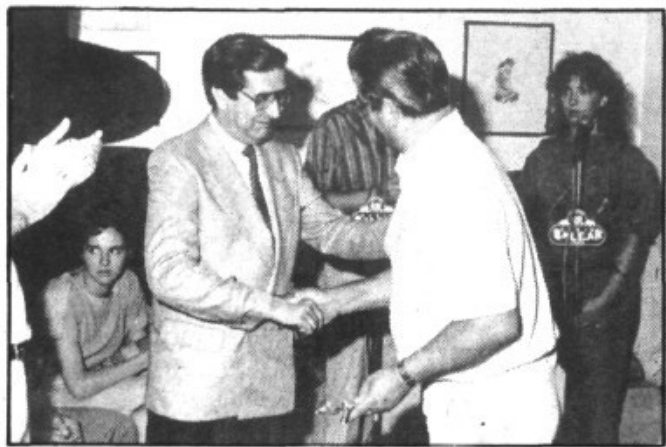
Foto Quetglas

POPULARS D'INCA 84

Pep Buades

Ramón Figuerola

Cristóbal Pelaez

Antoni Armengol

Llorenç Rigo

Catalina Seguí. Empresaria

Tomeu Ordinas. "Sport Inca"

Jaime Soler

Joan Sastre. "La Gloria"

Toni Pons. Batle

Jaume Serra

Catalina Vallori

POPULARS D'INCA

84

Vicenc Bertard, Jaume Villalonga i les Penyes del Constància foren els elegits pels lectors de la nostra revista com a "Populars d'Inca 84".

La notícia va ésser desvelada en el decurs d'una festa celebrada el passat dia de Sant Abdon i Sant Senen en el Pub Elfos de la nostra ciutat. Creim que no exageram si asseguram que la convocatòria va aixecar una important expectació fruit de la qual va ésser la nutrida concurrència a l'acte d'entrega de premis, per al que les dimensions del local elegit foren insuficients.

Hem de dir d'entrada que l'organització que va correr a càrrec de la direcció del pub i, en segona instància, de gent de la nostra revista, fou perfecta. L'atenció als nostres amics a estat celebrada per tots, que destaquen la simpatia de la festa i el perfecte servici.

Ben prest la sala quedà plena i saberem definitivament que els representants, en concret el representant, de les institucions que va ésser convidat, a darrera hora es despenjava de la festa. Lo cert és que aquestes increïbles histories, pròpies de Versalles, que protagonitzen els nostres polítics.

Com és sabut, Radio Balear va emetre la festa en directe, finalitzant així de manera brillant la seva col·laboració amb el nostre concurs. Biel Amer, col·laborador d'aquesta revista, i Lina

Pons, presentadora de Radio Balear foren els encarregats, un poc pasades les nou de la nit, de treure de dubtes als qui volien conèixer el resultat del concurs.

El batle d'Inca, Antoni Pons, l'encarregat de relacions amb la premsa forana de la Comunitat Autònoma, Santiago Cortes i el director de Radio Balear, Gabriel Sampol, foren els encarregats de donar els premis als guanyadors. Com és sabut, els trofeus varen ésser tres ceràmiques donades per aquesta ocasió per Gaspar i Rainela, que obren una exposició organitzada per "Raiguer" i la llibreria "Espirafocs" amb motiu de les festes d'Inca.

Hem de dir que la identitat dels premiats va ésser una autèntica sorpresa, encara que és sabia que les

penyes del Constància movilitzaren a tots els seus socis per aconseguir la nominació. Vicenç Bestard es va aprofitar d'una evident popularitat que va fer que tengués vots de vots dels qui ens remetien la papeleta, encara que no fos en la primera retxa. Jaume Villalonga fou també molt votat per la seva audiència.

En el discurs on Antoni Pons glosà la personalitat del guanyadors, celebrà el fet de que entre d'ells no hi hagues cap polític. Per lamentar el fet de que Jaume Serra no hagués obtingut premi. Obviament tan sols n'hi havia tres i ja estaven assignats. En tot cas la opinió del batle es totalment asumida per "Raiguer" i s'haurà de pensar una manera de premiar la dedicació de Jaume Serra al ball mallorquí.

Com deiem tan sols hi havia tres premis, però els evidents mèrits de tots els nominats feren que "Raiguer" volgués deixar constància de l'acte a través d'un petit obsequi que intenta fer sebre als interessats el nostre reconeixement per la seva labor.

Finalment els guanyadors agraïren el premi amb paraules igualment sentides. Vicenç Bestard posà l'anècdota de la jornada al agrair a la seva dona el seu suport i la seva comprensió per l'ingrata circumstància d'haver d'esperar a casa quan, a les festes, ell ha de dirigir la "Unió Musical Inquera".

I una vegada acabat el simpàtic acte, la nota colorista va esser posada pel propi Jaume Serra, per Catalina Vallori i per Catalina Seguí, que improvisaren una petita sessió de ball de bot. Les pases les donaren obviament Jaume Serra i, magníficament, Catalina Vallori, Catalina Seguí demostrà que el piano no te secrets per ella.

La festa va acabar amb les festes patronals de 1984. A tots ens queda la satisfacció d'haver viscut una vetlada molt agradable. Es l'agraïment de "Raiguer" a tots els que la feren possible.

Els tres guanyadors

Un moment de la festa

La festa acabà amb ball

Foto Quetglas

els cafes del mercantil

ELS AMICS DELS CAVALLS

El cavall, per la seva noblesa de caràcter i el seu valor ha estat sempre un animal satisfactori pel seu amo.

Malgrat que a Mallorca només existeixen els hipòdroms de Son Pardo, a Palma, i el de Manacor, hi ha alguns clubs federats a la Federació d'Hípica de Balears. L'afecció al esport hípic i l'apreci als cavalls no ens son desconeguts.

Empesos per l'interés que han despertat darrerament

els cavalls a Inca, ens hem reunit amb alguns dels promotors de l'associació "Amics dels cavalls": Jaume Estrany, Joan Frontera i Biel Serra, per que ens contin com es desenvolupa aquesta associació.

RAIGUER.— El nivell econòmic necessari per l'esport hípic fa d'aquesta una afecció d'elite i només per a privilegiats. Això es cert?

"A.A.C."— Posam tot el nostre interès en aconse-

guir que deixi de ser un esport elitista i aristocràtic, per convertir-se en un esport mes. Desitjam que tots els afeccionats d'Inca i voltants que estimen els cavalls, i també els que no ho fan, que coneguin i experimentin aquest mon apassionant".

RAIGUER.— Com es poden associar i quines avantatges suposa fer-ho?

"A.A.C."— Per una part, hi ha socis que son les persones que s'han fet un

carnet per entrar a les curses amb la familia, poden utilitzar els estables que s'han arreglat per posar-hi els cavalls si no tenen un lloc on guardar-los i poden correr amb un cavall. Els que no son socis, també ho poren fer, per competir no fa falta esser socis de l'associació.

RAIGUER.— Econòmicament, quines entrades teniu?

"A.A.C."— La gent que no

es soci, paga una entrada. Quan hem fet les carreres de les festes d'Inca, o les de Sineu, tan un ajuntament com l'altre han col·laborat econòmicament. Per a l'any que ve tenim pensada la possibilitat que en els programes de festes dels pobles que ens envolten s'inclogui una carrera de cavalls per potenciar aquesta afició que demostra tota la comarca.

RAIGUER.— Amb quans de socis comptau?

"A.A.C."— Actualment l'associació té cent socis que han posat mil duros cada un. Aquests doblers s'han utilitzat per fer la pista, dur arena, posar i arreglar tanques i estables.

RAIGUER.— Per què heu decidit fer les carreres a la finca de Son Bordils?

"A.A.C."— Necessitavem un lloc que fos pla i gran. Sense arbres, de 10 a 15 quarterades. I n'hi havia pocs així. Primer parlà-

rem amb els amos de l'antiga "Hípica" d'Inca, amb els que no poguerem arribar a cap acord.

La finca que ara utilitzam, que va passar per herència a la Fundació Alzina, la usam sense cap contracte, a falta d'uns tràmits. Els hereus, que han d'arreglar les cases per fer-hi una residència de vells, no poden disposar de la finca fins que el jutjat es decideixi que s'ha de fer. El projecte per arreglar les cases és molt costós i la fundació no té els doblers necessaris.

Si decideixen fer parts la finca, a nosaltres ens interessaria comprar-ne un bocí: la finca és gran i allà hi ha lloc per a cases, carreres i per al que sia. Ara per ara pagam al conrador allò que treia del bocí que li empram.

RAIGUER.— Quines despeses té l'Associació

d'Amics dels Cavalls?

"A.A.C."— Tots els doblers que entren els invertim en la finca. Si hem d'arribar a partir... paciència. Per ara, hem arreglat qualche teulada, hem fet estables, un peralt que costa cent trenta mil pessetes. Tan sols l'arena per a la pista ha costat tres-centes cinquanta mil pessetes. Feim molta feina: el president arregla la pista amb el tractor i el secretari recull les entrades o dona els resultats de les carreres. Tots tenim qualche cosa que fer.

RAIGUER.— Com funciona l'associació en relació als altres clubs?

"A.A.C."— Mantenim contactes amb gent de Ciutat i de Manacor i cada vegada que hem organitzat carreres, no ha faltat gent per fer feina o per correr: sempre hi ha cavalls i sobre tot la gent de Manacor ens han donat una

impagable col·laboració.

RAIGUER.— Quantes castes de carreres en fan?

"A.A.C."— Fins alra el que més coneixiem a Mallorca eren les carreres al trot. Nosaltres intentarem fer carreres de cavalls. Tenim un lloc per fer domesticació i hem fet salts d'obstacles, carreres de ponis, d'ases, de cavalls al galop, de tot.

RAIGUER.— Quins tipus de premis es donen?

"A.A.C."— Donam trofeus pagats per cases comercials o afeccionats. La resposta, en aquest aspecte, ha estat molt bona: per a cada diada de carreres hi ha hagut de vint-i-cinc a trenta trofeus... I l'associació no n'ha pagat cap!

RAIGUER.— Creus que l'aj que ha donat darrement la televisió als cavalls ha fet despertar l'afició?

"A.A.C."— A Mallorca sem-

pre hem estimat els cavalls, no amb l'elitisme de Madrid o de Sevilla. A Inca ha estat una sorpresa sobre que hi ha tanta gent que te un cavall o ganes de comprar-ne un.

RAIGUER.— Quin preu té un cavall que pugui correr a Son Bordils?

"A.A.C."— El preu pot anar de quaranta mil a

nou-centes mil pessetes. Qui vol un cavall el pot tenir. Llavors, per correr, s'ha de presentar amb els mes dolents o amb els mes bons. Mentre hi hagi dos cavalls que es presentin sempre hi haurà una carrera.

RAIGUER.— Amb un cavall i sabent dur-lo, ja es pot participar a una carrera?

"A.A.C."— Per anar a carreres de trot s'ha de tenir carnet de menador. Les carreres de galop es van regularitzant i ara per ara les du l'associació.

RAIGUER.— Com veis el futur d'aquest esport?

"A.A.C."— De cada vegada hi ha més ilusionats. La resposta de la gent hem sorpren a cada carrera.

Cuidarem aquesta afició intentant fer tot allò que la gent que asisteix a les carreres vol veure. Per la nostra part no tan sols com associació, sino com afeccionats desitjariem que aquest ambient es mantengui.

Mre Antonia Amer

Margalida

Foto Quetglas

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

COMISSIO D'AGRICULTURA

La Comissió d'Agricultura del Consell Insular de Mallorca admetrà sol·licituds de subvenció fins el proper dia 15 d'octubre referides a:

-Ramaders, per a graners de bestiar ovi.

-Per a reparació i millora de molins d'extracció d'aigua, moguts per la força eòlica, per a ús agrícola.

-Centres d'Ensenyança, per a hivernacles i equips meteorològics amb finalitats docents.

PREVIASA
PREVISION ASEGURADORA Y SANITARIA, S. A.
COMPAÑIA DE SEGUROS

CUADRO MEDICO

"MAS DE 16.000 EN TODA ESPAÑA"

PIDA INFORMACION EN

Sant Bartomeu, 3-

Tel. 50 49 88

DELEGACION EN BALEARES:
Gabriel Alomar Villalonga, 7
Teléfono 46 48 34

Miguel Muñoz, el seleccionador nacional de fútbol, passà per Inca per assistir a l'entrega del II TROFEUS DE LA PENYA BLANC I NEGRE. Els mitjans de comunicació locals i provincials parlaren amb ell sobre els temes d'actualitat, el passat campionat Europeu i el proper Mundial, en aquest cas volgueren parlar d'altres coses. Vull afegir que la conversa no es celebrà d'una manera còmoda i relaxada, per contra fou feta amb presses, empentes i interrupcions. En canvi el Sr. Muñoz es mostrà cordial, alié a tots els inconvenients, tranquil i somrient.

—Sr. Muñoz, han pasado bastantes años de su etapa en el R. Madrid, por cierto, se creyó Vd. eso de que el Madrid era "el equipo del régimen".

—“No, lo que pasaba era que el Madrid era la máxima representación del fútbol español en el extranjero y podía dar la impresión que representaba algo más que un club de fútbol. Además recuerdo que Bernabeu, señalaba con mucho énfasis que ni él ni el Real Madrid eran políticos”.

—También se decía que al Madrid le ayudaban los árbitros. De ser cierto Vd. debió darse cuenta en alguna ocasión, dado los muchos años que estuvo en el banquillo...

—“Eso es una leyenda. También se ganaban títulos fuera de España, y no creo que allí nos ayudara nadie. Por otra parte no niego que tal vez algún árbitro no se deje influir, de manera inconsciente, cuando se enfrentan dos equipos, uno considerado grande frente a

otro modesto”.

—En el hipotético caso que el Sr. Núñez le llamara para entrenar al Barcelona, ¿aceptaría?

—“Mi etapa como entrenador de Club ha terminado. Quizás si no hubiera sido seleccionador no me hubiera sentado más en un banquillo. Seguiré vinculado al fútbol, pero no como entrenador”.

—En las palabras que ha dirigido Vd. a los jugadores y asistentes a la fiesta de esta noche, ha mencionado que el fútbol español está bastante desquiciado. Por otra parte, también se comenta que el follón montado actualmente no es más que una venganza al Decreto Solana, y si en las próximas elecciones a Presidente de la Federación sale un pupilo de Porta, se lo arreglan en dos días, y si no el que entre que se apañe, ¿Qué piensa de todo ello un profesional del fútbol?

—“Yo no se la contextualiza íntima que tendrá todo esto, pero pienso que no ha

nacido ahora esa problemática, todas éstas cosas vienen de algún año a esta parte”.

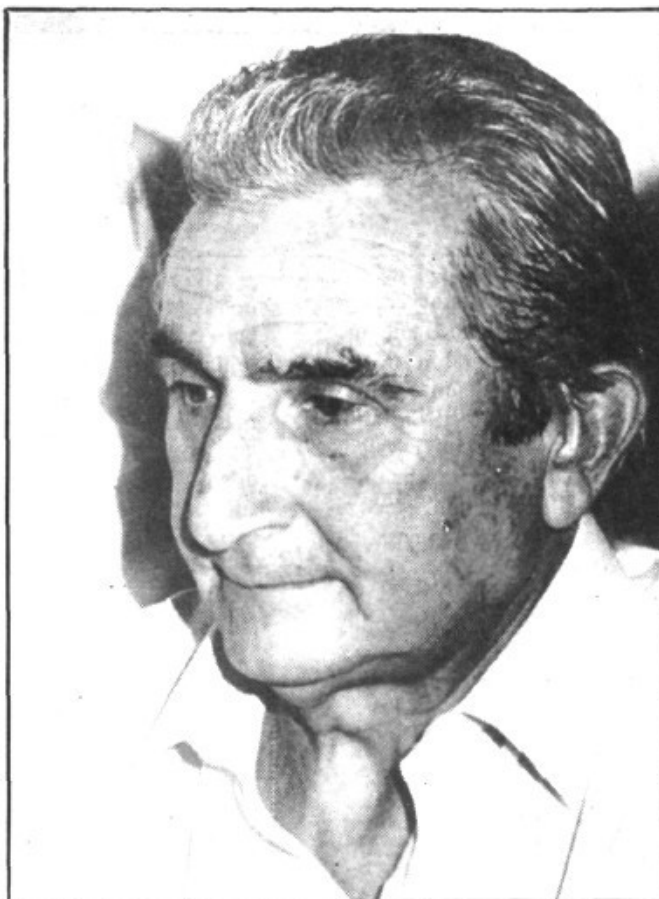
—El pasado año el invitado a la fiesta de la Peña Blanc i Negre fue el Sr. Porta, ¿qué opinión le mere-

ce este Sr.?

—“Antes no lo conocía, ahora, desde mi condición de seleccionador lo he tratado y únicamente puedo tener palabras de elogio hacia él, pienso que es una perso-

MUÑOZ

«El fútbol es mi vida»

boutique
infantil

BORN, 6 Tel. 50 14 05
INCA

Canon

COPIADORAS - M. ESCRIBIR ELECTRONICAS

Pedro Salas Bennasar
DISTRIBUIDOR

Obispo Llopart, 105 - 107
Tel. 505391
INCA (Mallorca)

na muy inteligente y que ha dirigido la Federación en unos años muy difíciles”.

—Se ha mostrado que Vd. muy crítico hacia la postura de la AFE, de convocar posiblemente, una huelga, Iriarte, el presidente de esta asociación es jugador del Constanca, y aunque no habrá oído sus palabras, porque no estaba presente en este momento, seguramente no le habría parecido elegante por su parte...

—“El es Presidente de la AFE y defiende o pretende defender a los jugadores, que no está mal tampoco. Pienso que todos los problemas se pueden resolver a modo de diálogo”.

—Cuando se habla del fútbol de antes, se da por supuesto que cualquier tiempo pasado fue mejor. En un hipotético partido entre un equipo de antes y uno de ahora ¿quién ganaría?

—“El de ahora”.

—¿Y tratándose de dos selecciones?

—“También me inclino por la de ahora”.

“A mi edad la responsabilidad va haciendo mella”

—Se dice que los Clubs modestos, como el de aquí, tienen un futuro más que incierto, que van a desaparecer o perder su independencia a costa de los “grandes”. ¿Le parece positivo?

—“Yo no creo que esto ocurra, un Club por “chico” que sea, mientras pueda resolver su vida, tiene que existir”.

—Siempre nos ha dado

la impresión que Vd. se lo monta bastante bien en el banquillo, que no sufre demasiado, vamos.

—“Lo que pasa es que a mi edad las cosas se exteriorizan de otra forma, las inquietudes son mayores, y la responsabilidad va haciendo mella”.

—Supongamos que tiene Vd. ahora dieciocho años, estamos en 1984 y debe de-

cidir si dedica su vida al fútbol, ¿qué haría?

—“Repetía, por supuesto, el fútbol ha sido mi vida”.

Acabarem de parlar, quasi a la força, despedirem al Sr. Muñoz. Els organitzadors l'esperaven per dur-lo a Ciutat passada ja la mitja nit.

ANTONI MERCADER

Foto Quetglas

**PARA UN MEJOR SERVICIO
A NUESTROS CLIENTES,
HEMOS INAUGURADO UNA
NUEVA SUCURSAL EN:**

CRISTO REY

C/ Costa y Llobera n.º 158 Tel 505563

INCA

**CON ESTA OFICINA
SUMAMOS 108
EN BALEARES**

**CAJA DE BALEARES
“SA NOSTRA”**

PELUQUERO UNISEX

Calle Martin Medico, 20 · Tel. 503013 · Inca

Para mayor comodidad RESERVE HORAS

guarderia

Sol Ixent

General Luque, 85 (esq. Torreta) · Tel. 500220 INCA

UN NOU LOCAL PELS BLAUGRANES

El passat dia 5 en un senzill acte la Penya Barcelonista d'Inca inaugurà el local que la penya utilitzarà per fer els seus actes socials, situada al carrer Bartomeu Far, ocupa una de les dependències de la Cafeteria Olímpia, ben davant del Campet des Tren.

L'acte començà amb unes paraules del president Joan Gual que agrai l'assis-

tència a tots els presents i digué ja té més de 250 socis que poden beneficiar-se de les atencions que el club blaugrana té amb les seves penyes, una d'elles és la possibilitat d'assistència als partits que el F.C. Barcelona disputa al Nou Camp. Argumentà també algunes de les activitats que pensen dur a terme, unes de caire esportiu, la creació d'un equip de "futbito", altres de caire recreatiu com és la

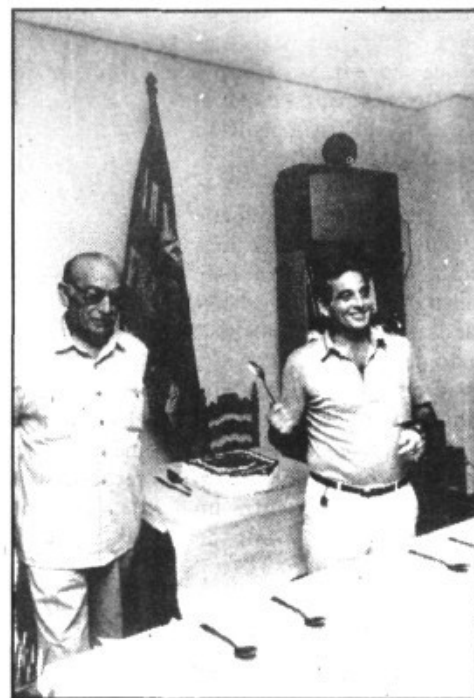

Foto Quetglas

possibilitat de crear un club d'escacs. Completen les activitats la projecció dels partits que disputà el club en un video instal·lat al local.

Continuà l'acte amb l'entrega d'una placa donada per la Penya de Porreres, entregada pel president de l'esmentada penya. Acabà els parlaments el Batle que es declarà barcelonista de tota la vida. Després i abans de passar al refresc tots

els assistents cridaren un Visca el Barça.

En suma una festa per tots els afeccionats barcelonistes que com mostrem les fotografies fou molt concorrida. Des d'aquestes pàgines desitjam a la junta i tots els socis que puguin celebrar molts d'anys els èxits del seu equip.

roba de casa

NOU

PLANA VERDA

L'EXCURSIO (Agricultura ecològica)

Per què una vivència és sempre més formativa que una explicació, i perquè els correixements alternatius o s'agafen de forma alternativa o ja duen dins ells mateixos l'espora de l'adulteració. Junt amb uns companys amb agueixes inquietuts, hem anat a beure d'unes fonts que no són les de l'aigua canalitzada, clorada, i amb totes les garanties sanitàries, ¡No! l'aigua d'aquestes fonts, per verges, per no analitzades, poden provocar diarrees, si un, per no emprar mai el nas, ha perdut ja la capacitat d'ensumar.

Som conscient, que jo ara, fent l'escrit, estic canalitzant aquestes aigües, i el que per mi va ser una vivència, per vosaltres els lectors serà ja aigua del "grifo".

Així i tot, per si algú de vosaltres té inquietud per a fer alguna d'aquestes excursions, vos contaré molt per d'amunt el que trobarem en aquesta nostra.

Aquest juny passat, hi va haver a un poble de Barcelona, una trobada del que es diu, la Coordinadora d'Agricultures ecològiques. Així idò, amb una maleta plena d'inquietud, i una furgoneta que un amic em deixà, agafarem vaixell i l'enfilarem de cap allà.

Devíem ser una cinquantena de persones, cada una d'elles amb una visió personal de l'agricultura i de la vida, de tal manera, que si agafàssim la característica més significativa de cada un, es podria compondre un ram ben vistós, olorós, i del més atractiu que es pugui aconseguir mai.

Per conèixer bé les flors, es tractava de fer la papallona i anar a visitar-les d'una

en una a casa seva una vega- da acabats aquets dos dies de convivència.

L'espai de l'article no em permet donar-vos els detalls de cada lloc que visitàrem, per això ho simplificaré dient dues coses.

Primera: (allò que tenen en comú) profunditzen dins els coneixements de les tècniques de l'agricultura tradicional i de l'actual, però la seva aplicació la fan eliminant l'esperit agussiu que normalment duen amb elles.

Segona: (allò que tenen de particular) aquesta agricultura, amb oposició a l'agricultura rutinària, fa que cada un utilitzi el seu cap, i per allò de "fants de caps, tants de barrets", cada cas es converteix en un món distint, faré així idò la simplificació, donant la característica particular de cada un.

C'an Mates: Destaca l'organització de 6 famílies per conrar 2 finques amb ramaderia de muntanya, de manera que, si s'està amb la idea de no ser agressius amb la terra i els animals, i en lloc d'explotarlos respectar-los, dur aquests mateixos plantjaments a les relacions entre ells.

Domingo Esteve: Ingenyer Tècnic, autor del llibre HACIA EL CULTIVO BIOLOGICO DE LOS ARBOLES FRUTALES conrrar 10 Hes. de fruiters, jo destacaria en ell la característica d'home pràctic i pragmàtic. Amb alguna ocasió, molt pogues, si es fa imprescindible l'ús de la química, la utilitza.

Albert Garcia: Ingenyer Tècnic, traductor de llibres sobre el tema, ens explicà

els principis de la "Permacultura" (agricultura permanent), ens acompanyà a veure a en

Felip: Du la permacultura a l'exponent més extrem; crea un ecosistema el més equilibrat possible i on ell intenta ser un més.

Manolo Valls: conra unes 9 Hes. de fruiters i verdures, destaca com empresari alternatiu; ha montat una fàbrica d'extracció de suc de poma per a tendes naturistes, té molta demanda però no vol engrandir per no sortir de l'empresa familiar.

Arco Iris: Unes 40 persones, tenen una gran finca, una mica descuidada, els preocupa molt més la recerca d'alternatives a les realitzacions personals.

Josep Borrell: Representa la culminació de les bones relacions productor-consumidor. Confectiona amb els socis de una Cooperativa de Consumidors de Reus una llista-calendari de les necessitats de verdures durant l'any, demana que els consumidors vagin amb ell de tant en tant a l'hort.

Mariano Bueno: Hortolà, activador de les fires de productes naturals. Ens demostra la relació que hi ha entre els crenaments de Harman, les formigues i l'atac del poi al cultius. També ens va fer veure con aquests crenaments debiliten els arbres o fins i tot els maten.

Torre fons: Hi viuen una partida de persones, entre elles dos perits agrícoles, fan horticultura pel sistema de la feixa fonda, i tenen, al meu veure, una manera, diguem-l'hi religiosa cristiana, d'entendre l'agricultura.

Torre Marimon: Escola

de capacitació agrària i centre d'experiències, tenien en marxa, per anàlisi estadístic en mongetes i patates, proves sobre distints aspectes de l'agricultura natural. Proven el compostatge amb cucs californians.

Santi Fiol: L'agricultura natural va de la mà de les varietats vegetals i races d'animals propis del lloc, les vagues de Ca'n Mates són les del país, i en Santi, metge naturista, es dedica principalment a la recuperació i difusió de la gallina Prat.

Serafí Sanjuan: Traductor de llibres i articles referents al tema, col·laborador de la revista "Integral", patriarca de l'agricultura ecològica, el seu hort i el seu cor estan pleus de detalls dignes de tenir en compte.

Revista "Integral": En Santi Fiol, en Serafí Sanjuan, i n'Alvaro Altés, formen la branca més agrària d'aquest bon arbre naturista que forma l'equip de la revista; aprofitàrem per pagar una ullada a la seva biblioteca. Bé... donaré el comentari per acabat, com ja he dit, no hi cabia estendre's en detalls, així idò el resum d'allò que hem dit abans:

L'agricultura que prescindeix de la química és possible, existeix, no sempre s'encerta en el que es cerca, és de savis equivocar-se, però gràcies a aquestes inquietuds, es van obrint nous camins, per on pot seguir després el món de la rutina amb alegria, fins i tot a voltes amb rialles per les ensopegades que es poguen els que van davant per les garrigues.

BIEL SERRA

ENVIAR AQUESTA
TARGETA DE SUBSCRIPCIO
A L'APARTAT 302
INCA

Nom i llinatges:

Carrer:

Població:

telèfon:

província:

Desig subscriure'm a partir del número.....per un any (12 números)

Amb la quota de: subscriptor - col·laborador: 1500 pessetes.
subscriptor: 900 pessetes.

Faré efectiu l'import mitjançant:

—taló bancari adjunt número:

—domiciliació bancària:

—gir postal número:

RADIO BALEAR

• **INCA** •

Fa uns mesos al Port d'Alcúdia es va inaugurar un nou local de diversió, es tracta d'un piano-bar un tant singular, Sausalito. Aviat s'en xerrà d'ell com un descobriment, un espai per a mostrar als amics, un lloc distint on la música no està massa forta i es pot escoltar un conjunt i un excellent pianista. Frequentment es veuen cares conegudes (polítics, empresaris, músics, artistes, professionals, alguns turistes i qualche sindicalista). L'espai és acollidor i també es pot ballar. Es indicat sobretot per els qui es troben incòmodes a una discoteca.

Idò bé, la novetat ha augmentat perquè aquest local s'ha convertit, també, en sala d'exposicions. Des de principis d'aquest mes hi exposa un jove artista inquer: Pedro Reus, que per molts es va destapar —com a pintor— quan l'any 1980 va guanyar el premi "Tito Cittadini" a Pollença.

P.R. és llicenciat en Belles Arts per l'Escola S. B.A. de Sant Jordi de Barcelona i aquesta és la seva primera exposició individual com a pintor. Les obres que presenta han estat realitzades dins un període que comprèn des d'ara mateix fins fa uns tres anys, emperò tanmateix queda establerta una unitat d'investigació: l'acció, el moviment, l'explosió de petits grafismes, és el seu nucli. Els quadres més antics mostren aglomeracions (urbanes, humanes, vegetals?) gairebé biològiques que, amb frenesí lluiten per millorar el seu espai. D'altres suggereixen paisatges però amb una perspectiva distinta, seccionada en diversos plànols de llums i ombres. Ni ha qualcun purament musical, com un tel que —d'aprop— quasi vibra

PEDRO REUS EN

amb multitud de retxes lluminoses i —d'alluny— sembla vapor o fum o cotó, lleugerament colorejat. Les obres més actuals demostren un desenvolupament progressiu de l'idea inicial: els quadres són més espaiosos, l'aire s'infiltra entre els grafismes que s'han agrandit i individualitzat; ja no són minúscules bacteries sino que constitueixen reixes retorçudes, estructures irracionals d'un món semaforic, o bé insectes-màquines imaginaries que, ignorants del risc de la mort, no poren evitar l'atracció de la llum d'una bombeta de nit d'estiu.

La nova escriptura d'en Pere Reus cristallitza el moviment lluent d'una transformació lliure dins xarxes de miralls. Els gratells, a contrallum, semblen serpentine cremant-se dins tota una constel·lació d'invents i secrets.

Un aleiteig continu, invadent el desert groc i el converteix amb ciutat nocturna quan les estrelles ja no hi són i, al mateix temps, un llamp de mercuri umpl de bellumes la seguretat de les cantonades.

El tremolor és tan accentuat que sembla una hemorràgia de llums i ombres maquillant-se, davallant amb pressa els trapezis del expediment.

La ploguda d'objectes té tanta força que esclafa els vidres de colors que queden xapats en un milió de bocins ballarugant dins l'aire homits i cap a davall, formant un circ de línies remogudes i calentes.

El rovell no hi existeix i el silenci tampoc. Els coets fan retxes al cel, semblant una urbanització còsmica.

ULL GELAT

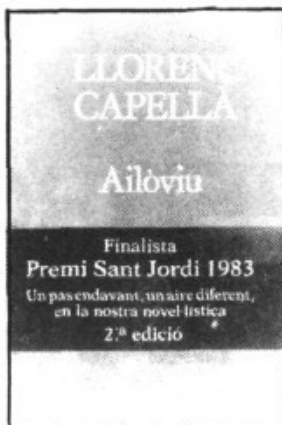
Sausalito

LLIBRES

Ailòviu
LLORENÇ CAPELLÀ

AILÒVIU és una novel·la d'amor i de mort protagonitzada per uns personatges que, com els de la vida real, es limiten a viure uns fets més o menys intranscendents, a observar el seu voltant amb una més aviat escassa comprensió, a sentir l'impuls d'un desig. És justament la rara qualitat dels pinzells amb què l'autor ens pinta aquests fets, aquesta observació, aquests impulsos, el que fa d'AILÒVIU una obra de lectura obligada per als amants dels llibres revelació, per als qui esperen amb impaciència l'esclat d'un text enlluernador, dur, sense concessions ni truculències.

El protagonista, Joan Spinoza, és un pòtol i alhora un poeta, que camina a la recerca d'un pit de dona, obsedit per poder-se sentir estimat i protegit. S'atura un temps, el de la novel·la, en un estrany cementiri d'ocells, únics animals rera els quals no s'amaga cap misteri.

El lector, fatigat de llegir aquella part de les novel·les que ja sap, o que intueix, trobarà l'altra a AILÒVIU, hi retrobarà el plaer dels nivells de lectura, s'endinsarà sota la capa simbòlica del somni per trobar-se amb una obra d'un realisme que glaça la sang, quan no evoca el rostre indulgent de la ironia.

FRAGMENTACIO MODULADA

Carles Decors.
Edicions 62.

Fragmentació Modulada és una història d'amor onírica i obsesiva dins un context urbà de gran agressivitat i duresa, de gent que va i ve de nit amb xeringues i guinavets quan la gent que treballa dorm. F.M. és un

conflicte personal entre desig i plasmació, somni i despertar, que s'allunya cada vegada més del context fins que els llinars de realitat i fantasia es fonen i no se sap en quin espai transcorre l'acció. El fil que guia el procés és sempre la fragmentació de l'ésser, d'un

mateix, sentir-se dins d'ambdós mons, el real i el somniat, en una decadència que només pot dur al suïcidi, com única forma de resoldre el conflicte.

Aquesta obra ha obtingut el premi DOCUMENTAL 1983.

**ES
mal i nou
.BAR
.JOCs RECREATIUS
selva**

MADRID FUGA

Madrid invento función rozando la perfección porque ya es preferible la fuga al compromiso. La gente de Madrid se fuga a Madrid. Incluso vienen de fuera a fugarse a Madrid. En Madrid lo importante es que hay mucha más gente fugándose que en cualquier otra ciudad de por lo menos todo el reino. Es la ciudad de la fuga, una estimación puramente numérica lo prueba.

Luego está el venir y observar las paredes de Tirso, de Bilbao, de Santa Ana, de Moncloa o de calle cualquiera. Contar el número de ofertas de fuga, musicales, teatrales, filmicas, espectaculares, púncidas, marchosas, jevimetálicas, nostálgicas, sinfónicas, yaseras, profundas, livianas, despistadas, serias, de coña, caras y un tantito así de menos caras... Pasear también claro está por Lavapiés o por Huertas, entre las ruinas de Malasaña, por la costa Barquillo o hasta en alguna calleja de por Las Descalzas. Marabuntarte por supuesto en el Rastro y tocar el ultimísimo mercado de droga blanda norteafricana, mucho más completo ya que por ejemplo el de Sevilla. Escuchar, ver la inverosímil multitud semidispersa de tuburios, antros, salas y salones. Llegarte al neoniuyork quieroynopuedo de Orense, escrutar las falsas áreas universitarias donde ya huele a pantano estanco por mucha actividad y vida que les anuncien los muros. Enterarte por los grandes diarios de las grandes citas artísticas que se celebran en los grandes centros culturales (o comerciales) capitalinos. Ir y ver, ver mucho, atronarte los ojos y deslumbrarte los oídos en los selectos eventos de la primera urbe europea, como dice el ingenio Umbral. Percibir en el directo más candente, en el vivo de más vatios, la magnitud de una fuga, de una estampida generalizada hecha rutina.

MADRID INVENTO

Un invento multiforme, una marea de invenciones que se suman y difieren, que se cruzan o que se mezclan, que desaparecen o se reproducen, que nacen y se consumen, poco a poco o muy de golpe. Gentes una por una o en grupos, haciendo rutas, batiendo zonas, inventándole el físico a Madrid, maquillándose con sus propios atavíos y sus propias costumbres, sumándose ellos mismos a su invención. Y Madrid absorbe de repente a los que la inventaban, el invento se muerde la cola, inventa a sus inventores. Las gentes de Madrid se cansan de inventar y se fugan a su invento, a que Madrid los invente a ellos.

Puede que esa sea la fascinación de los que nos fugamos. Al fin una ciudad en la que casi todos huyen. Por fin llegar a la hipnótica belleza que Herzog consigue en su Nosferatu cuando pone a bailar a toda una ciudadapestada. Madrid comienza firme a formular el novísimo de los pensamientos, la última de las leyes de vida: la necesidad de la fuga.

SIGNATURA

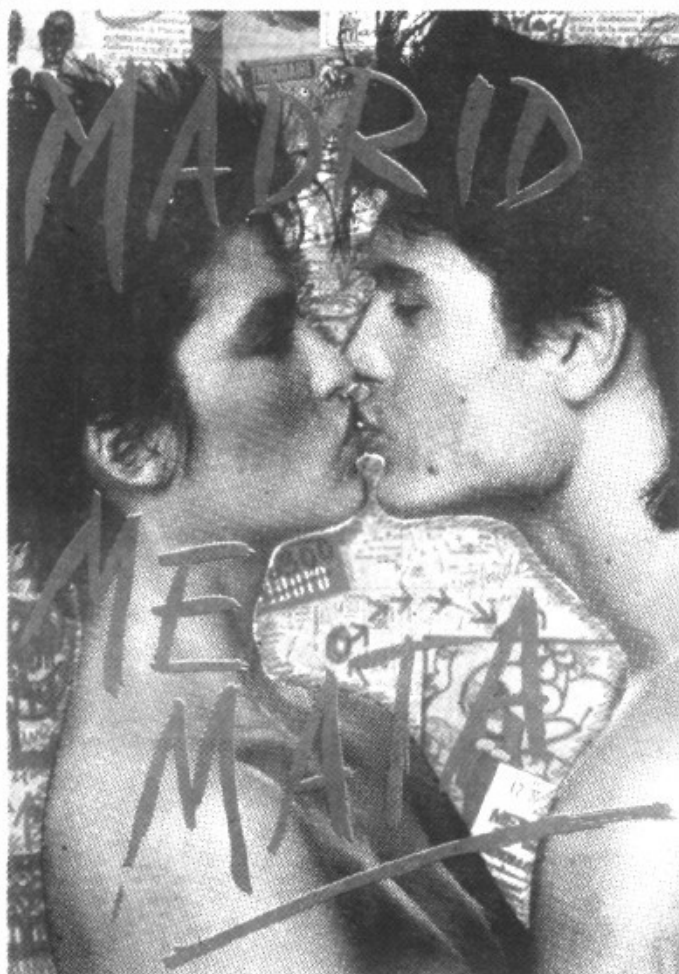
MADRID EN PALABRAS (?)

Imposible. No. Vivo en Madrid y no hay manera de escribir palabras en fila india contando Madrid. Se diría que es una pose más del que esta en Madrid pero no. A Madrid se la inventa, cada uno a su manera o a la manera de otros, te apuntas a una invención o te fabricas tú la tuya. (O te niegas a la invención, te crees que Madrid es algo que realmente está ahí, visible, vivible o visitable, explicable o concreto y punto).

MADRID MODERNIDAD

Nuestro Madrid invento ha posibilitado la fuga. La modernidad ha comenzado a funcionar y no tiene problemas de energía. Simplemente su filosofía, la multitudinaria necesidad de fuga, la hará andar, desarrollarse y convertirse en el mecanismo general humano del 2000. Madrid, aquí, habrá sido su cuna.

JUAN MORENA

ASSEGURANCES

**ASSESSORAMENT
ECONÒMIC I
CONTABLE**

Sant Bartomeu, 3 Tfn. 504988

Espirafocs

LLIBRES — PAPERS — EXPOSICIONS

BISBE LLOMPART, 127

TEL. 50 25 35 — INCA

MAKOS

Moda lleugera
calçats per infants

BISBE LLOMPART, 98

INCA

ELS NOSTRES
SERVEIS
ARA MÉS A PROP A

AGENCIA

CRIST REI

Costa i Llobera / Capità Cortés

Telèfon (971) 50 52 11

INCA
Mallorca

NUESTROS
SERVICIOS AHORA
MAS CERCA EN

AGENCIA

CRIST REI

Costa i Llobera / Capità Cortés

Teléfono (971) 50 52 11

INCA
Mallorca

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"
CAJA DE PENSIONES

DING!

DONG!

ZIP • ZIP • ZIP

IMPOSSIBLE COME TO MAJORCA .STOP.
SORRY .STOP. BYE BYE HELENA

HELLOIMNOTHEREIMINHOLIDAYI
NSCHEYSSELLESISLANDSCALLME
INOCTOBERSEEYOUOUAAACCCCC

MAZ LAMP D'ESTU

León

C. Antoni Rubí, 7

Tel. 50 46 31

INCA